

IV; IV+

Čez Vršič v Trento

100

Področje:	Julijske Alpe
Območje:	iz Kranjske Gore do Poštarskega doma na Vršiču, od tod navzdol do Koče pri izviru Soče, še enkrat nazaj na Vršič in v spustu v Kranjsko Goro
Izhodišče:	Kranjska Gora (809 m n.v.)
Karte:	Julijske Alpe, zahodni del 1: 50 000; Julijske Alpe, vzhodni del 1: 50 000; Posočje 1:50 000; Gorenjska 1:50 000; Atlas Slovenije 53,52
Dolžina (km):	44
Višinska razlika (m):	1792
Čas vožnje:	po asfaltni cesti 4 h; po stari cesti na Poštarski dom 5 h
Nošenje kolesa:	0
Zahtevnost vzpona:	V 3 z odseki V 4 - V 5; na stari cesti nekaj tehničnih mest V 5
Zahtevnost spusta:	S 2; po stari cesti S 3 z mesti S 4
Zahtevnost skupaj:	IV; IV+
Značilnosti:	v celoti asfaltna tura (Razen v primeru, da izberemo izjemno lepo staro cesto.), ki poteka v čudovitem gorskem okolju, v osrčju Julijskih Alp; žal razpoloženje kazi gost promet in hrup, zato odsvetujem odhod ob koncu tedna; močno priporočam vzpon in spust po romantični travnati stari cesti, ki pelje k nekoliko višje ležečemu Poštarskemu domu (1688 m n.v.).
Najnižja točka:	788 m n.v.
Najvišja točka:	1624 m n.v.
Višinski diagram:	

Čez Vršič v Trento

OPIS

▲Iz Kranjske Gore (809 mn.v. ↑ **[1]**) se peljemo po asfaltni cesti v smeri Vršiča. Vozimo

se ob potoku Pišnica in zapeljemo v prvi položen klanec, ki pripelje do jezera. Nadaljujemo po ravnem do hotela Erika (870 mn.v. ↑ [2]), kjer se začne strm klanec (V 4). V zmernem vzponu pridemo do prve serpentine, označene s številko in nadmorsko višino (Tudi vse nadaljnje so označene.). Kolesarimo naprej do Mihovega doma (1085 mn.v. ↑ [3]). Zapeljemo v enega bolj strmih klancev, a tudi ta ni prehud (V 4 - V 5). Nadaljujemo mimo Ruske kapelice do Koče na Gozdu (1226 mn.v. ↑ [4]), kjerje začetek najbolj slikovitega dela ceste, ki vodi pod stenami Prisojnika, Vratc in Mojstrovke. Odsek od tod do Erjavčeve kočice (1525 mn.v. ↑ [5]) je tudi najbolj strm (Najtežji klanci, a ne prezahtevni, so takoj nad Kočo na Gozdu; mestoma V 4 - V 5.). Od Erjavčeve kočice moramo še po dveh serpentinah, ki nas pripeljeta na prelaz Vršič (1611 mn.v. ↑ [6]).

Vzpon po stari cesti na Poštarski dom

▲Do travnatega razgledišča s prikazovalniki okoliških zanimivosti, ki je na koncu najstrmejših serpentin nad Kočo na Gozdu, se vzpnemo kot pri prvi možnosti. Od tod se peljemo po naslednjem strmem klancu do odcepa (1400 m n. v. ← [5] a) stare ceste, ki je pri leseni kočici, na levi strani. Zavijemo levo na lepo, gladko gozdno cestico, ki je v bistvu boljša mulatjera. V zložnem vzponu (V 3) se vzpenjamo po serpentinah. Više se cesta zaradi kamenja, ki drsi s pobočij, malo zoža, a vožnja je ves čas skoraj neovirana, le na nekaj mestih moramo za hip sestopiti (Eno takih je večje kamnito posutje.). V vršnem delu se pripeljemo pod impresivno SZ steno Prisanka. Kolesarimo mimo ostankov nekdanje vojaške postojanke in naprej po serpentinah do sedla in Poštarskega doma (1688 m n. v. ← [6]a). Zavijemo levo in se peljemo naprej po cesti do prevala.

▼Od tod se še nekaj metrov spustimo, potem pa na razcepu (1665 m n. v. →→ [7]a) zavijemo ostro desno, po desnem, boljšem kraku (Slabša mulatjera, ki gre naravnost, se nižje priključi na glavno cesto, ki se spušča v Trento; vožnja po njej je zaradi gostega skrotja in porušeni mostičkov "duhomorna", zato priporočam, da se ji izognemo - žal je to še ena od propadlih nekdanjih gradbeniških umetnin), po katerem se spustimo na prelaz Vršič (1611 m. n.v. ← [6]). Od tod nadaljujemo navzdol v Trento kot pri prvi varianti.

▼S prelaza sledi hiter spust v dolino Soče oz. v Trento. Pozor, promet na tej cesti je gost in za vsakim ovinkom lahko pričakujemo nasproti vozeče vozilo! Na križišču (792 m n. v. → [7]) na koncu serpentin zavijemo desno, v smeri kažipot za izvir Soče (Glavna cesta, ki gre levo, pelje v Bovec).

V enakomernem, dober kilometer dolgem vzponu se pripeljemo do Koče pri izviro Soče (886 m n. v. ↓ [8]). Priporočam obisk izvira, kamor pa moramo peš.

▲Vzpon nazaj na prelaz Vršič poteka po smeri spusta. Je nekoliko krajši, a bolj strm kot tisti iz Kranjske Gore. Večja je tudi višinska razlika.

▼Spust s prelaza na izhodišče - v Kranjsko Goro, poteka po smeri vzpona.

▲V primeru, da se odločimo za varianto po stari cesti, se moramo s prelaza najprej povzpeti do Poštarskega doma (1688 m n.v.). Ta vzpon je kar zahteven (S 5-S 6).

KOMENTAR

To je tura, ki je glede na okolje, v katerem poteka, značilno gorskokolesarska, glede na vse druge značilnosti, kot so asfaltna cesta, gost promet in hrup, pa izrazito cestna. Gorsko kolo, še posebej, če je opremljeno s kramparcami, je le ovira, saj celotno turo laže in precej hitreje izvedemo s cestno specialko. V takih razmerah smo lahko v manj kot uri na Vršiču, zato sem "izlet" podaljšal še na trentarsko stran. Ta kombinacija pa je že tako zahtevna, da se vsaj po fizičnih naporih lahko primerja s katero od podobno ocenjenih turvtem vodniku.

Zelo priporočam vzpon po stari cesti, ki se lahko meri z najlepšimi turami v tem vodniku. Poteka po neverjetno gladki, večinoma z nizko travo poraščeni mulatjeri, ki nam v zgornjem delu nudi navdušujoč pogled na SZ ostenje veličastnega Prisanka.

KOLESARSKI SERVIS

Kranjska Gora, Šport Bernik, Borovška 88a, tel. 064 881470

